

fælbet med Landofficererne. Jeg troer, at dette Sidste har to Under: for det Første det, som jeg før fremhævede, at Folk affrættles fra at begynde paa en Livsbane, naar de først saa seent faae Sikkerhed for, at det virkelig kan blive en Livsbane for dem, og dernæst det, at det ganske sikkert ikke er gavnligt for Hæren, at dens Befalingsmænd i det Hele blive altfor gamle. Der maa blandt den yngre Klasse af Officererne være Ungdom tilstede, thi der følger med Ungdommen en vis Fyrighed og Foretagelsesaaand, som meget let gaar tabt, naar der slet ikke er unge Mænd i Officerstanden.

Efter den Modstand, som den høitærede Krigsminister har gjort mod Forslaget under Nr. 11, ere de Udtalelser, jeg er kommen med, maaskee aldeles usornødvne, idet jeg haaber, at dette Forslag vil blive forlasket, men for det Tilfælde, at dette ikke skulde skee, anbefaler jeg meget indstændigt, af de Grunde, jeg har tilføjet mig at fremhæve, at man vedtager Forslagene under Nr. 31 og 35. De ville nemlig tildeels raade Bod paa Forslaget under Nr. 11. Ganske ville de det ikke, da Forslaget under Nr. 31 jo kun gaar ud paa, at man skal kunne lade sig udskrive med det 17de Aars Lægdsrullealder istedetfor med det 18de, saa at Forskjellen altsaa kun bliver 1 Aar. At der ved denne Ordning skulde blive nogen Fare for, at unge Mennesker i større Antal skulde indtræde i Hærens Rækker, uden at være tjenstdygtige, kan dog paa ingen Maade siges, naar man seer hen til, at Forslaget under Nr. 35 ubestrideligt bestemmer, at Værnepligten ikke afstjenes, førend fra den Tid, da man paa Sessionen er funden fuldstændig tjenstdygtig; thi det er aabenbart, at Ingen vil benytte sig af den i Forslaget under Nr. 35 givne Tilladelse, uden at det er hans Mening at ville være Officere sin Livstid, saa at det er ham aldeles ligegyldigt, fra hvilken Tid hans Værnepligt begynder at løbe. Enhver Anden vil fornødtigvis slet ikke kunne gjøre det, thi han vil ikke kunne naae det Maal hurtigere at afstjene sin Værnepligt, idet dennes Afstjening først vil begynde, naar han er funden fuldkommen tjenstdygtig og efter hans 18de Aar. Jeg tillader mig derfor meget

varmt at anbefale disse to Forslags Vedtagelse, hvis Forslaget under Nr. 11 vedtages.

Justitsministeren: Da de allerfleste Endringsforslag i det foreliggende Afsnit ere af den Bestaaffenhed, at jeg kan gaae ind paa dem, og da jeg allerede i Udvalget har erklæret mig over dem, skal jeg her indskrænke mig til at omtale de Punkter, mod hvilke jeg har Noget at erindre. Jeg skal da begynde med Endringsforslaget under Nr. 2, som gaar ud paa, at Lovforslaget, forsaavidt det hjemler, at „Enhver, der i Folketirken har modtaget den geistlige Ordination, samt alle af Staten anerkjendte Religionsfællesskabs Geistlige“ skulde være fritagne for Værnepligt, skal ændres saaledes, at den citerede Bestemmelse udgaaer. Dette Forslag maa jeg paa det Bestemteste modsætte mig; men ærede Medlemmer ville let see og vistnok give mig Ret i, at det er af de Forslag, om hvilke Hvermand har dannet sig sin Mening, og med Hensyn til hvilket man neppe ved egentlige Fornuftgrunde kan influere meget paa Stemningen. Jeg skal kun fremhæve, at det er et Spørgsmaal, som for mig mere fremstiller sig som et Følelsspørgsmaal end som et Forstandsspørgsmaal. Skulde jeg imidlertid søge at fremdrage Grunde, der skulde indvirke paa Forstanden; til at følge mig, naar jeg opfordrer til at stemme imod dette Forslag, da vilde jeg stærkt fremhæve, at det efter min Mening er rigtigt, hvad der gjentagne Gange er fremhævet her i Salen, at vi ved at vedtage dette Endringsforslag vilde være de Første, som indførte en saadan Bestemmelse. Dette anseer jeg for en Grund, som maa influere paa Forstanden, men Sagen er, som sagt, for mig nærmest en Følelssag, en Stemningsag, og jeg føler mig fuldt overbevist om, at de Allerfleste ved rolig Overveielse af den, ville, naar deres Følelse faaer Flugt, komme til det samme Resultat som jeg, nemlig at der er Noget, som modstrider Ens Følelse, i at tænke sig den Mand, som har faaet den geistlige Ordination, som har virket som Sjælesørger og har en Fædens Gjerning at røgte, pludseligt bliver kaldt ind for at gjøre Tjeneste som Soldat. Jeg har det Haab, at en Bestemmelse